

[Haunstrup-Clemmensen.]

førelsen af. Vi har efter min mening med rette bebredt regeringen, at der her fremsættes forslag, der end ikke har været forhandlet forud med lønmodtagernes repræsentanter, skønt de på en række områder bebuder indgribelse mod lovligt indgåede overenskomster i første del af 1975. Vi tror, indkomstpolitik er en overordentlig væsentlig del af det arbejde, der skal gøres for at sikre arbejdspladserne, men en sådan indkomstpolitik forudsætter forhandling med de interesserede parter og ikke kun diktater.

Der er god grund til netop i en vanskelig overenskomstperiode som den, forhandlingerne nu befinder sig i, at sige, at folketingets har en pligt til ikke at vanskeliggøre, men tværtimod at lette forhandlingernes opgave. Derfor er der god brug for, at de mange planer, der nu er udarbejdet fra vidt forskellig side i folketinget, kommer til realitetsbehandling.

Jeg vil gerne komme med den tilståelse, at jeg synes, folketinget er væsentligt bedre end sit rygte — det må man også inderligt håbe — i hvert fald når man ser på folketingets arbejde i udvalgsværelserne, og derfor er det i udvalgsværelserne, der nu er behov for at gennemgå de forskellige planer, se, hvor flertal kan skabes og resultater kan opnås.

Det konservative folkeparti har bestandig søgt også i dette meget partisplittede folketing at virke netop som et forhandlingsvilligt og et forhandlingsdueligt parti, der var parat til også at formidle et samarbejde, hvor svært det end kunne være på grund af fordomme og mere eller mindre indbildte interesse modsætninger. Hvis alle ansvarlige partier nu langt om længe vil gå i arbejdstøjet og forsøge at samarbejde om at sikre arbejdspladser, er jeg overbevist om, at det er det, som befolkningen i høj grad har behov for.

Og én ting til til slut; jeg skal forsøge at sige det så stilfærdigt, at det ikke virker alt for teatralsk, men derfor kan det godt være alvorligt ment: hvis dette folketing og i de kommende måneder det kommende arbejde fortsætter på samme måde, som vi har set det i størstedelen af den ét års periode, der nu er gået til ende, er jeg overbevist om, at folkestyret i dets nuværende form simpelt hen ikke overlever udgangen af dette tiår.

Der har allerede været mennesker, som ikke kommer ind under tåbeparagraffen, der har filosoferet over, at det nok var bedre, man suspenderede folketingets arbejde og satte nogle mere eller mindre kløgtige folk til at ordne det hele. Det er uhyggeligt, når den slags tanker kommer frem. Derfor er det ikke et øjeblik for tidligt, at folkestyret nu i en alvorlig situation viser, hvad det duer til. Det er ikke dagsordener og taktiske manøvrer, men arbejde og beslutninger, der skal sikre de arbejdspladser, der i høj grad er truet i disse måneder.

Ninn-Hansen (KF):

Der er jo holdt lidt flere taler i dag end ved en normal førstebehandling, uvist af hvilken grund. Især har der været mange socialdemokratiske taler. Jeg har hørt på dem alle sammen med meget stor interesse. Den bedste af dem blev holdt af hr. Per Hækkerup. Navnlig hr. Per Hækkerups slutning, hvor han advarede imod at grave grøfter og talte om det bredere samarbejde, der er brug for, synes jeg svarer ganske til, hvad jeg er overbevist om at langt de fleste mennesker her i landet mener. De mener jo ikke, at det er partitaktikken, dagsordenerne og snakken, som gamle og nye partier udøver, der er det afgørende, men det, at man finder sammen, når det er virkelig alvorligt, og det er det jo nu.

Jeg ved godt, der er nogle, der siger, man må have et valg først, for så kan det gå bedre, så kan de finde sammen, de, der ikke kan det i dag. Det er der jo intet der tyder på. Hvis man har lyttet efter de taler, der blev holdt i dag fra socialdemokratisk side, og dem, der er holdt af partiet venstre, så er der én ting, der forekommer særdeles sikker, og det er, at hvis der bliver udskrevet valg på et tidspunkt, hvor disse partier altså ikke kan finde hinanden, er det givet, at så kan de det heller ikke efter et valg; så bliver grøfterne gravet. Hvis man vil have en bredere regering, bliver det en regering, hvor et af de to partier venstre og socialdemokratiet må være udenfor, og det ville jeg beklage, for jeg tror, vi har brug for, at også de to partier er med i et samarbejde og den bredere regeringsdannelse, der er behov for.

Nu er der jo også i dag fremsat en dagsorden. Den vil jeg godt sige et par ord om, men jeg vil gerne sige: jeg så egentlig en langt